

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010338
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6420010338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného V. P., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 8. decembra 2020, o odvolaní obžalovaného V. Jambora a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/73/2020 zo dňa 14.10.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/73/2020 zo dňa 14.10.2020 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

Obžalovaného V. P., nar. XX.XX.XXXX vo V. A., trvale bytom
B. V., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS
Banská Bystrica,

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 4T/73/2020 zo dňa 14.10.2020 bol obžalovaný V. P. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 14:45 hod. dňa 19.2.2020 si od bližšie nestotožnenej osoby zadovažoval omamné a psychotropné látky za účelom ich ďalšej distribúcie v meste B. V. a v jej okolí, ktoré na rôznych miestach, kde sa zdržiaval, prechovával a delil na menšie množstvá a následne tieto menšie množstvá predával alebo zadovažoval za rôzne finančné čiastky viacerým konzumentom drog v okrese B. V., medzi nimi H. F., nar. XX.XX.XXXX, X. F., nar. XX.X.XXXX a F. F., nar. X.X.XXXX,

pričom dňa 19.2.2020 bolo v blízkosti domu s popisným číslom XX v obci B. B., okres B. V. pri policajnej akcii zastavené osobné motorové vozidlo zn. B. XXX D, ev. č. BS XXX BA, ktoré viedol V. P., nar. X.X.XXXX, ktorý po následnom vyzvaní dobrovoľne vydal igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 2,608 g s obsahom metamfetamínu 71,3% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 26 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinnosť :

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložil aj trest prepadnutia veci, a to :

- plastová nádobka oválneho tvaru so štítkom s označením PSYCHO DRINE s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 72,239 g, ktorá bola identifikovaná ako piracetam bez ďalších prímiesí,
- digitálna váha s plastovými časťami šedej farby s bezfarebným priehľadným plastovým krytom.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

Podstatou odvolania bolo tvrdenie obžalovaného, že si pervitín zadovažoval výlučne pre svoju potrebu, keďže je jeho užívateľom. Nezadovažoval ho za účelom ďalšej distribúcie. Malé množstvo poskytol F. F., H. F. pervitín nepredával, ale asi v dvoch prípadoch mu ho dal pre F. F., keď ho za ním poslal. X. F. predal pervitín asi v dvoch prípadoch. Iným osobám pervitín nikdy nepredával a aktívne ho nikomu neponúkal.

Súčasne z uvedeného dôvodu namietal právnu kvalifikáciu podľa § 138 písm. j) Tr. zák. - závažnejší spôsob konania, teda na viacerých osobách.

V tejto súvislosti obhajoba namietala podanú obžalobu pre výsluchy svedkov, ktoré neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom, a preto z procesného hľadiska boli nepoužiteľné. Navyše boli vykonané pred vznesením obvinenia, vecne nepríslušným vyšetrovateľom policajného zboru. Ďalej obhajoba poukázala na procesné úkony vykonané po zadržaní obvineného, ktoré boli vykonávané tesne po tom, kedy bol obžalovaný po hrubom zásahu polície brutálnym spôsobom dokopaný do oblasti hlavy, hoci reagoval na výzvy polície a nekládol aktívny odpor.

Následne obhajoba uviedla hodnotenie výpovedí obvineného zo dňa 08.06.2020, svedkov F. F., X. F. a H. F., ktorého však výpoveď obhajoba nepovažovala za dôveryhodnú, pretože H. F. považovala za „svedka z povolania“, ktorý spolupracoval s políciou.

V závere odvolania obžalovaný nesúhlasil s tvrdením súdu, že sa nepriznal (str. 10 napadnutého rozsudku), uviedol, že sa priznal k spáchaniu trestného činu vo vzťahu k F. F. a X. F. a svoje konanie aj úprimne oľutoval. Vzhľadom na nízke množstvá, ktoré im poskytol, ako aj na tú skutočnosť, že ich neohrozil na živote a zdraví, nemožno vyvodiť právny záver, že tento trestný čin bol spáchaný na viacerých osobách a závažnejším spôsobom konania. V tomto smere malo dôjsť k zmene právnej kvalifikácie na zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.

Vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov obhajoba poukázala na to, že takto uložený trest pre obžalovaného je likvidačný a nezodpovedá nebezpečnosti jeho konania pre spoločnosť a nemôže mať takýto trest výchovný účinok. V tomto smere obhajoba poukázala na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám, aby prekvalifikoval skutok na zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a uložil obžalovanému primeraný trest podľa tohto ustanovenia Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor, a to proti výroku o uloženom treste. Z písomných dôvodov odvolania prokurátora v podstate vyplynulo, že okresný súd správne ustálil skutkový stav a tým správne ustálil aj samotnú právnu kvalifikáciu, keď uznal obžalovaného V. P. vinným v zmysle podanej obžaloby. Odvolaním však namietal len tú skutočnosť, že vo výroku o treste odňatia slobody súd použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, s čím sa vzhľadom na skutkové zistenia, okolnosti prípadu a najmä s poukazom na samotnú osobu obžalovaného V. P., nemohol stotožniť. V tejto súvislosti prokurátor vysvetlil súdu aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a ozrejmil súdu, aký má účel trest. Prokurátor sám konštatuje, že ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a určitým prejavom depenalizácie. Poukázal však na výnimočnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia, a teda nejde o pravidelný postup súdu, a preto jeho použitie sa nemôže podľa prokurátora odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami. V závere odvolania prokurátor ad absurdum poukazoval na možné prípadné formy „súdnych precedensov“, čo podľa neho v našom právnom poriadku nie je akceptovateľné. Preto navrhol vypustiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. z výroku o treste a uložiť obžalovanému V. P. primeraný trest odňatia slobody, ochranný dohľad a trest prepadnutia veci v zmysle záverečného návrhu dozorujúceho prokurátora.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a z toho dôvodu navrhol, aby bol obžalovanému uložený trest bez aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené v petite ich odvolania. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridržiava návrhu svojho obhajcu a dodal, že by chcel, aby bolo jeho konanie prekvalifikované podľa prvého odseku.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného V. P. je čiastočne dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, tento má aj podľa krajského súdu v celom rozsahu oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali svedkovia F. F., X. F., H. F. a v konečnom dôsledku aj samotný obžalovaný V. P., ktorý sa k spáchaniu činu nepriznal, ale potvrdil, že svedkovi F. dal v dvoch alebo v troch prípadoch pervitín, svedkovi F. zadovážil asi 2 alebo 3krát tak isto pervitín po 50,- alebo 55,- Eur a svedkovi F. tvrdil, že nikdy nepredával drogy, avšak keď ho poslal F. pre drogy, tak mu ich dal. Výpovediam svedkov a obžalovanému korešpondovali aj listinné dôkazy, a to zápisnica o vykonaní

prehliadky iných priestorov a pozemkov - osobného motorového vozidla zn. B. XXX D ev. č. BS XXXBA, z ktorej vyplynulo, že pri prehliadke tohto vozidla dňa 19.02.2020 o 16-tej hodine bol nájdený a zaistený okrem iného igelitový sáčok s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 2,680 g, plastová taštička z výživových doplnkov s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, igelitový sáčok s pozostatkom bielej kryštalickej látky a digitálna váha. Ďalej zo záverov znaleckého posudku KEU-SL-EXP-2020/511 mal súd preukázané, že zaistená kryštalická látka o hmotnosti 2,680 g obsahuje účinnú látku metamfetamín v množstve 71,3 % hmotnostných tzv. 1,911 mg čistej látky. To zodpovedalo 48 až 191 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým pri aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Obžaloba však vychádzala v tomto prípade z judikatúry súdov Slovenskej republiky tak, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku opísal prvostupňový súd na str. 10 prvý odsek. Počet obvykle jednorazových dávok v tomto prípade bol určený na najmenej 26. Z uvedeného dôvodu potom prvostupňový súd správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., pričom sa odvolací súd stotožnil s právnymi závermi okresného prokurátora, ktorý v tomto smere skutkový stav ani právnu kvalifikáciu nenamietal. Naproti tomu sa odvolací súd nemohol stotožniť s námietkou obhajoby, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu spočívajúcu v kvalifikačnom znaku spáchania činu závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách v zmysle § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., keďže prvostupňový súd sa s touto skutočnosťou vysporiadal už v napadnutom rozsudku (str. 10 napadnutého rozsudku), s ktorým odôvodnením sa aj odvolací súd plne stotožnil. Pre úplnosť však je potrebné dodať, že pokiaľ obžalovaný namietal, že svedkovi H. F. žiadnu drogu nepredával, že tomuto svedkovi iba odovzdal pervitín, ktorý mal odovzdať F. F., táto skutočnosť na právnej kvalifikácii nič nemení, pretože trestné v tomto prípade nie je iba kúpa, predaj, či výmena omamnej látky, ale aj jej zadováženie, či dokonca trestné je aj kto takúto činnosť sprostredkuje. V tejto súvislosti prvostupňový súd správne poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, konkrétne na uznesenie sp. zn. 2Tdo 35/2014 z 08.07.2014.

Pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanému uložený, v tejto časti aj odvolací súd dospel k záveru v súlade s názorom obhajoby, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý prvostupňový súd obžalovanému uložil pri aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák. je neprimerane prísny, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného.

Okresný súd v tomto smere uloženie trestu podrobne odôvodnil zohľadnením rozsahu a následku činu, teda, že obžalovaný predával omamnú látku len trom osobám, v malých množstvách, príležitostne a týmto osobám nespôsobil žiadnu ujmu na zdraví. Ďalej konštatoval, že pri prehliadke vozidla bol zistený pervitín v množstve, ktoré zodpovedalo približne 26 jednorazovým dávkam, čo nenasvedčovalo tomu, že by obžalovaný distribuoval drogy vo väčšom rozsahu. K osobe obžalovaného prvostupňový súd uviedol, že doposiaľ nebol súdne trestaný a ani sa nedopustil závažnejších priestupkov.

Odvolací súd preto mohol konštatovať, že prvostupňový súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnúť pri ukladaní trestu, pričom ak mal uložiť nielen zákonný trest, ale aj spravodlivý vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, musel v rámci individualizácie trestu aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a ukladať trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Ďalej podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona voľná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 10 rokov.

V tomto smere sa odvolací súd preto nemohol stotožniť s námietkou prokurátora, že prvostupňový súd nemal aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zák. Krajský súd totiž dospel k rovnakému záveru, vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj samotnú osobu obžalovaného, keďže použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom (od 10 rokov do 15 rokov) za prevahy poľahčujúcich okolností by bolo

pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania. V prípade obžalovaného bolo nutné individualizovať uloženie trestu. Jeho konanie totiž ani podľa záverov odvolacieho súdu nevykazovalo taký stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť, aby bolo potrebné mu ukladať trest napr. na úrovni trestného činu zabitia. Z uvedeného dôvodu krajský súd po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností dospel k záveru, že aj uložený trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne je pre obžalovaného neprimerane prísny, a preto obžalovanému v zmysle ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. znížil trest odňatia slobody na 5 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže na takýto postup mal splnené zákonné podmienky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.